

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ & ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ

ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ο ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ 2^ο , ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 75

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017

"Τα θαύματα."

Δύο θαύματα επιτελεί ο Χριστός, μετά την επιστροφή του από τη χώρα των Γαδαρηνών στην Καπερναούμ. Πρώτα γιατρεύει μία γυναίκα που υποφέρει επί δώδεκα χρόνια από αιμορραγία, χωρίς κανείς να μπορεί της προσφέρει την υγεία της. Αρκεί το άγγιγμα του κρασπέδου του ματιού του Κυρίου και δύναμη θα εξέλθει από μέσα Του δίνοντας την ίαση στην γυναίκα που αθόρυβα εμπιστεύεται τον πόνο και την ελπίδα της σ' Εκείνον. Το δεύτερο θαύμα γίνεται στο σπίτι του αρχισυνάγωγου της περιοχής. Ο Χριστός θα αναστήσει μπροστά στα έκπληκτα μάτια όλων όσων βρίσκονται μπροστά την δωδεκάχρονη κόρη του Ιαείρου, την οποία έκλαιγαν και θρηνηολογούσαν. Δώδεκα χρόνια υποφέρει η γυναίκα. Όσα χρόνια ήταν στη ζωή και το κορίτσι. Δώδεκα χρόνια η γυναίκα δεν είχε ζωή, εξαιτίας της ασθένειάς της. Δώδεκα χρόνια το κορίτσι χαιρόταν τη ζωή του. Τώρα η πρώτη ξαναπαίρνει τη ζωή της χάρις στην πίστη στο Χριστό, έχοντας ώριμα αποφασίσει να ζητήσει τη δωρεά, χωρίς να το καταλάβει κανείς από το πλήθος των ανθρώπων που περιβάλλουν τον Κύριο. Είναι αυτή και ο Χριστός, μέσα σ'

έναν κόσμο που δεν αντιλαμβάνεται το θαύμα. Η δεύτερη ξαναπαίρνει τη ζωή που είχε χάσει, χωρίς να το καταλάβει, χωρίς να κάνει καμία κίνηση, μέσα στο πλήθος των ανθρώπων που δεν πιστεύει. Είναι αυτή, ο Χριστός και ο κόσμος που διαπιστώνει το θαύμα.

Τα δύο θαύματα μας δείχνουν ότι ο Χριστός δίνει ό,τι θέλει και ό,τι κρίνει με την δύναμη που έχει, χωρίς η δωρεά να εξαρτάται από συγκεκριμένους κανόνες. Στην αιμορροούσα της δίνει κατά την πίστη της. Στην κόρη του Ιαείρου δίνει ένα μήνυμα τόσο στους δικούς της, όσο και στους μαθητές Του, αλλά και στους παρόντες ότι όταν χρειάζεται και να έχουν πίστη και να μην αμφιβάλλουν γι' αυτή και να την ενισχύουν. Αυτό το μήνυμα είναι σπουδαίο και για τη δική μας σχέση με το Χριστό και την Εκκλησία. Μας δείχνει την μοναδικότητα των δρόμων που ακολουθεί ο Χριστός προκειμένου να συναντήσει και να δώσει ζωή στον άνθρωπο. Άλλων ακούει την πίστη και ευλογεί την ταπεινότητα και την ίδια στιγμή την απόφασή τους να του εμπιστευθούν την απελπισία τους. Άλλων βλέπει την καταφυγή και την προσευχή σ' Αυτόν. Ζητά την ενόχλησή τους, γιατί ο ίδιος είναι Πατέρας και δεν μπορεί να αρνηθεί την παράκληση στην απελπισία των παιδιών Του. Άλλων ελέγχει και επιτιμά με τις δωρεές Του την απιστία και την απροθυμία να παλέψουν μέχρι το τέλος να Τον συναντήσουν. Άλλων βλέπει την αδιαφορία, την αθεΐα, την δοκησιοσοφία και εκλέγει «τα μωρά του κόσμου», τα «νήπια στην κακία», για να τους δώσει μηνύματα μετάνοιας και σωτηρίας. Ο καθένας καλείται να εξετάσει σε ποια κατηγορία ανθρώπων ανήκει και ποια στάση ακολουθεί όχι μόνο στις χαρές, αλλά κυρίως, στην απελπισία που οι δοκιμασίες προκαλούν στην πίστη του.

Αξίζει να σταθούμε στην φράση που λέει ο Χριστός στους γονείς και στους ανθρώπους που περιτριγύριζαν τη νεκρή κοπέλα: «Μη κλαίετε . ουκ απέθανεν, αλλά καθεύδει». Συχνά οι άνθρωποι κάνουμε τις κρίσεις και τις εκτιμήσεις μας τόσο για τη ζωή μας όσο και για την σχέση μας με το Θεό με βάση το ρεαλισμό. Με βάση τι βλέπουν οι αισθήσεις μας. Με βάση τον ορθολογισμό. Και θεωρείται μέγα προτέρημα για κάποιον να πατά στα πόδια του και να

είναι προσγειωμένος. Μάλιστα, σε τομείς της ζωής όπως η πολιτική, όπως η οικονομία, όπως η παγκόσμια πορεία, το να βλέπει κανείς προς τα πού πηγαίνουν τα πράγματα, να μπορεί να διακρίνει το προφανές είναι όχι μόνο απαραίτητο, αλλά και αυτονόητο προτέρημα.

Το θαύμα που επιτελεί ο Χριστός, ανασταίνοντας το κορίτσι, μας δείχνει ότι τα πράγματα δεν είναι πάντοτε έτσι. Ότι δεν αρκεί ο ρεαλισμός και το αυτονόητο, ο συμβιβασμός με την πραγματικότητα. Ότι αν υπάρχει η πίστη στο Χριστό και η βεβαιότητα της δικής Του παρουσίας, τότε μπορεί ακόμη και αυτό που φαντάζει ανέφικτο να πραγματοποιηθεί. Γελούσαν και κοροΐδευαν οι λάτρεις του αυτονόητου την παρότρυνση του Χριστού. Κατάπληκτοι θα διαπιστώσουν ότι στο Χριστό όλα είναι δυνατά. Την ίδια ειρωνεία αντιμετώπισε ο Χριστός όταν ζήτησε να μάθει ποιος Τον άγγιξε και εξήλθε δύναμη από αυτόν. Ο Πέτρος και οι άλλοι, επειδή έμεναν στο προφανές, στο ορθολογιστικό, στο ρεαλιστικό, έσπευσαν να Του πούνε ότι το ερώτημά Του ήταν αφελές και άτοπο. Ο Χριστός όμως γνώριζε και γνωρίζει.

Τόσο στα μικρά όσο και στα μεγάλα της ζωής μας, ας επαναφέρουμε στην προτεραιότητα της πορείας μας όχι μόνο το ρεαλιστικό, το προφανές, το αυτονόητο, αλλά και την πίστη στο Χριστό. Αυτή θα μας δώσει ελπίδα στην απελπισία μας. Θα μας κάνει να επιμείνουμε και να παλεύουμε. Θα μας βοηθήσει να μην εγκαταλείψουμε την προσπάθειά μας. Να στηριχτούμε σ' Εκείνον, για να έρθει στη ζωή μας το ανέφικτο.

Η παράδοση και η ιστορία μας μάς δείχνουν αυτό το ρεαλιστικά ανέφικτο. Ο αγώνας του 1940 μας θυμίζει τι μπορεί να πετύχει η πίστη στο Θεό. Τα όπλα, η γενναιότητα, το θάρρος από την μία και η αίσθηση ότι ο Θεός δεν μας εγκαταλείπει στην αδικία από την άλλη. Αυτό το ήθος θα ήταν ευχής έργο να το ξαναζούσαμε και να εργαστούμε προς αυτή την κατεύθυνση. Ας μην κλαίμε για την πατρίδα μας. Ας μην κλαίμε για τη ζωή μας και ας μην απελπιζόμαστε μέσα στην κρίση. Δεν πέθανε η πατρίδα μας, δεν πέθανε η ταυτότητά μας, δεν πέθανε η ιστορία και η παράδοσή μας, δεν πέθανε η ελπίδα για αληθινή αλλαγή στη ζωή μας. Κα-

θεύδουν όλα, μέσα στον ρεαλισμό από την μία, και μέσα στη φαινομενική κυριαρχία του θανάτου που οι εξουσίες των ισχυρών, των αγορών, των πολιτισμικών ισοπεδωτών μας επέβαλαν. Η παρουσία όμως του Χριστού μέσα στη ζωή μας, αλλά και στην συλλογική μας πορεία, θα μας δώσει την δυνατότητα να αναστηθούμε από τον ύπνο μας. Ο καθένας με τον τρόπο του και με τις δυνάμεις του. Αρκεί να θυμόμαστε ότι Εκείνος μας δίνει την δύναμη για το Ανέφικτο. Όποιος λοιπόν εμπιστευθεί την απελπισία του στον Θεάνθρωπο, όποιος επιμένει στην αλλαγή εντός του, όποιος ξαναδεί τον εαυτό του στην προοπτική της σχέσης με το Χριστό, όχι αρνούμενος την αυτοκριτική και μη αναλαμβάνοντας την ευθύνη για τα λάθη που έγιναν, αλλά παίρνοντας την απόφαση από δω και πέρα να παλέψει, θα δει το ανέφικτο να του δίνεται ως δωρεά, αργά ή γρήγορα. «Πιστεύετε και σωθήσεσθε» ήταν, είναι και θα είναι ο αψευδής λόγος Του. Από εμάς εξαρτάται η εκπλήρωσή του.

π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Υπεραγία Θεοτόκε σκέπε την ποιμήνη σου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΕΥΚΑΙΡΙΕΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθημερινά. 7.30π.μ. Όρθρος & 5μ.μ. Εσπερινός.

Δευτέρα 30/10. 7.30π.μ. Όρθρος & Θεία Λειτουργία.

Παρασκευή 3/11. 7.30π.μ. Όρθρος, Θ.Λειτουργία.(Ι.Ν.Ζωοδ.Πηγής)

Παρασκευή 3/11. 4μ.μ. Παράκληση Αγίου Γεωργίου και Αρτοκλασία, στο Προσκυνητάρι του Αγίου. (Αν το επιτρέπει ο καιρός).

**ΙΕΡΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΡΝΑΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
Τ.Κ. 63074**

Ιστοσελίδα Ιερού Ναού: inagioustefanouarnaias.wordpress.com

Τηλ. Ιερού Ναού: 23720.23020

Τηλ. Εφημερίων: π.Παΐσιος 6944.214112

π.Γεώργιος 6978.617164